

Arrest

nr. 147 927 van 17 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 januari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 januari 2014 van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 januari 2014 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. MBOG verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 28 november 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) trof op 9 januari 2014 een beslissing waarbij de in punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Verzoekster werd hiervan op 4 februari 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.11.2013 bij onze diensten werd ingediend door : I.(...), G.(...)

nationaliteit: Nigeria

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter § 3 - 2° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; betrokkene toont in de aanvraag zijn identiteit niet aan op de wijze bepaald in § 2, of de aanvraag bevat het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet.

Betrokkene legt ter staving van haar identiteit en nationaliteit een document voor dat moet doorgaan voor een Nigeriaans paspoort op naam van I.(...) G.(...), geboren te (...) op (...), met nummer (...). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat het om een manifeste vervalsing van een Nigeriaans paspoort gaat. Dit document kan dan ook niet weerhouden worden als een bewijs van de identiteit en nationaliteit van verzoekster..Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011).”

1.3. Eveneens op 9 januari 2014 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing houdende inreisverbod (bijlage 13sexies). Verzoekster werd hiervan eveneens op 4 februari 2012 in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“De mevrouw, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: I.(...), G.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Nigeria

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 § 1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar:

2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene gaf geen gevolg aan het bevel om het grondgebied te verlaten (betekend dd.27/08/2013).”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve werpt de Raad een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens het gebrek aan verknochtheid tussen de bestreden beslissingen. In het belang van een goede rechtsbedeling dient diegene die een beroep doet op de rechter, voor elke vordering een afzonderlijk geding in te spannen om alzo de rechtsstrijd overzichtelijk te houden en een vlotte afwikkeling van de zaak mogelijk te maken. Meerdere vorderingen kunnen slechts ontvankelijk in één enkel verzoekschrift worden ingesteld indien bij uitzondering de goede rechtsbedeling daardoor wordt bevorderd, meer

bepaald indien de vorderingen, wat hun voorwerp of wat hun grondslag betreft, zo nauw samenhangen dat het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot de ene vordering, een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere vordering. Indien meerdere vorderingen die niet samenhangen in één enkel verzoekschrift worden ingesteld, is in beginsel enkel het beroep ingesteld tegen de eerst vermelde bestreden beslissing ontvankelijk (RvS 4 januari 2012, nr. 217 105).

2.2. Ter terechtzitting werd de verzoekende partij gewezen op het gebrek aan samenhang tussen beide bestreden beslissingen, waardoor in beginsel enkel het beroep zal worden behandeld voor zover het betrekking heeft op de eerst vermelde bestreden beslissing. De aanwezige raadvrouw stelt in hoofdorde dat zij meent dat er wel een voldoende samenhang voorhanden is, daar voor beide beslissingen dezelfde problematiek moet worden beoordeeld en dat dit niet mag leiden tot tegenstrijdige besluiten. In ondergeschikte orde vraagt de raadvrouw de Raad uitdrukkelijk om, indien hij de samenhang niet zou aanvaarden, het inreisverbod te beschouwen als de belangrijkste bestreden beslissing.

2.3. De Raad merkt op dat er geen samenhang tussen de beslissingen kan worden aanvaard, omdat de raadvrouw weliswaar beweert dat voor beide beslissingen dezelfde problematiek moet worden beoordeeld, maar zij er volkomen aan voorbij gaat dat de beslissingen een totaal uiteenlopende rechtsgrond hebben en dat de nietigverklaring van de ene beslissing hoegenaamd geen invloed heeft op de wettigheid van de andere zodat er geen gevaar bestaat voor tegenstrijdige conclusies.

2.4. Ingevolge de door de verzoekende partij geuite voorkeur wordt het verzoekschrift geacht enkel gericht te zijn tegen de beslissing houdende inreisverbod (bijlage 13sexies), thans de tweede bestreden beslissing.

2.5. De Raad stelt vervolgens vast dat verzoekster zich in haar enig middel enkel richt tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard. Hoewel de aanwezige raadvrouw ter terechtzitting haar voorkeur uitdrukte om ervan uit te gaan dat het beroep gericht is tegen het inreisverbod, dient te worden vastgesteld dat tegen het inreisverbod geen enkel middel wordt aangevoerd. Het ontbreken van een middel in het inleidend verzoekschrift heeft de onontvankelijkheid van het verzoekschrift tot gevolg (cf. RvS 28 september 2009, nr. 196 412).

Gelet op wat voorafgaat is het beroep niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN